

Mogambo

À VA COM VA, per Llum Degàs

Va a Ikea, es compra un llit, el carrega al cotxe, el munta tot seguit que arriba a casa i, quan és a punt de passar-hi la primera nit, algú li comenta que una amiga seva, la parella de la qual treballa a Ikea, pateix presumptament de maltractament psicològic. El client, solidari i coherent, fa saber a l'amic comú que ajudarà la noia. I la seva ajuda consisteix a desmuntar novament el llit, carregar-lo al cotxe i presentar-se l'endemà a la secció de devolucions, amb l'argument que a la plantilla de l'empresa hi ha un maltractador. Quan el responsable li demana d'emplenar l'apartat d'observacions sobre el motiu del retorn amb el nom de la persona en qüestió, el bon samarità diu que això és el de menys i fins i tot s'ofèn que li ho demanin, perquè ell no és cap delator. Satisfet amb la seva bona obra, torna a casa i es disposa a passar la nit al sofà, però no en té. Abans que tanquin les botigues, corre a comprar-ne un, que s'enduu carregat a l'espatlla. A l'ascensor, un veí, en veure la marca del sofà, li comenta que, en aquesta empresa, de capital jueu, els empleats circumcidats cobren més que la resta. En solidaritat amb els empleats no circumcidats i no jueus del planeta l'home ha d'afanyar-se, si vol ser a temps de tornar el sofà abans no tanquin. El dependent de la casa de mobles, que és palestí, no entén res, però en explicar-li la causa se li abraça, ple de llàgrimes. "Sort n'hi ha de la bona gent!", exclama. I posa l'exemple d'Ikea: "Gràcies a ells i les seves espelmes, quan els jueus bombardegen les centrals elèctriques, no ens quedem mai a les fosques!". Ara és ell qui s'ha quedat a les fosques. A les fosques, sense llit ni sofà. Estirat al terra de mosaic, fred i dur, es disposa a agafar el son amb l'ajuda de la ràdio. Posa el transistor i sona una cançó de Mogambo...